

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobců: a) M. Ž.
b) Development Trade s.r.o., IČ: 04854799
sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha
oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: Celní úřad pro Královéhradecký kraj
sídlem Bohuslava Martinů 1672/8a, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2020, č. j. 76582-17/2020-550000-61,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Příslušníci Celního úřadu pro Královéhradecký kraj (dále jen „žalovaný“) zadrželi při kontrole v provozovně, dne 24. 8. 2020 podle § 121 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), tři kusy herního zařízení „Pegasus“. Pojali

totiž důvodné podezření, že žalobce a) prostřednictvím těchto zařízení provozuje hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, aniž by disponoval potřebným povolením. Žalobci podali proti uloženému opatření o zadržení věci námitky, které ředitel žalovaného zamítl výše specifikovaným rozhodnutím. Žalobci napadli uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce b) předně uvedl, že je osobou, která má od žalobce a) pronajatý prostor pro provoz technických zařízení se soutěží Pegasus, provozuje tuto soutěž a zadržením zařízení žalovaným došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv.
3. Žalobce a) namítl, že má být pouze osobou povinnou, nikoliv kontrolovanou, protože nezajišťuje aktivně podmínky pro provozování soutěží. Žalobce b) si umístil zařízení v daném místě na základě podnájemní smlouvy a jejich obsluhu zajišťuje sám na základě dohod o provedení práce. Žalobce k těmto závěrům odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38. Na vstupu do provozovny je označení provozovny žalobce b) a stejné oznámení je i přímo v prostoru zadržených zařízení. Žalobci poukázali na početné rozsudky správních soudů, dle kterých se na provozování podílí subjekty, které na něm mají přímý ekonomický zájem a současně aktivně vytváří podmínky (obsluha zařízení zaměstnanci, vyplácení výher atd.).
4. Žalobce b) poté namítl, že dle § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), bylo povinností příslušníků žalovaného umožnit kontrolovaným osobám účastnit se kontroly. To se však nestalo, protože příslušníci žalovaného se nepokusili zkontaktovat žalobce b) za tímto účelem, čímž měli porušit uvedené ustanovení kontrolního řádu.
5. Žalobci považují za základní důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalovaný neprokázal důvodné podezření pro účely zadržení zařízení dle § 121 zákona o hazardních hrách. Žalobci zejména namítli, že žalovaný nemohl mít důvodné podezření, protože informace o soutěži Pegasus, které má k dlouhodobě k dispozici, důvodnost podezření vyvracejí či zeslabují natolik, že se na důvodné podezření již nelze odvolávat. Žalovaný nezjistil skutkový stav v dostatečném rozsahu, aby mohl učinit závěr o důvodném podezření dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalobci namítli, že žalovaný musí mít podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněné, zjištěné na základě konkrétních skutečností a musí být schopný vysvětlit, v čem spočívá prvek náhody v soutěži. Žalovaný musí doložit konkrétní skutečnosti a důkazy, na jejichž základě pojal důvodné podezření.
6. Žalovaný neuvedl v úředním záznamu o zadržení, v čem má spočívat náhoda ve smyslu zákona o hazardních hrách a na čem zakládá důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 téhož zákona. Rovněž v napadeném rozhodnutí se žalovaný dostatečně nevypořádal s námitkami ohledně existence důvodného podezření a rozhodnutí je pouze obecného charakteru. Žalobci zejména namítli, že žalovaný se odmítl zabývat tvrzeným náhledem na celý průběh, dle kterého je soutěžícímu známo grafické znázornění průběhu jednotlivých kol.
7. Žalovaný tvrdí, že soutěžící nezná průběh soutěže a rozhoduje tedy náhoda v symbolech ve vizualizaci, nicméně odmítá v rámci kontroly ověřit, že ve skutečnosti má soutěžící

náhled na všechna kola dopředu a ví přesně, s jakým výsledkem může skončit. Pokud příslušníci žalovaného vyzkoušeli náhled Tetrix, chybí v protokolech o kontrole informace, že se náhled na další kolo shodoval s reálným průběhem kola a žalovaný zamlčel, že grafické pozadí náhledu se shodovalo s grafickým pozadím daného kola. Žalobci namítli, že soutěž Pegasus obsahuje tolik prvků náhody jako pořad AZ kvíz vysílaný Českou televizí a odkázali na porovnání pravidel soutěže Pegasus s pravidly soutěže AZ kvíz. Žalobci se domnívají, že žalovaný neučinil žádné kroky k tomu, aby řádně ověřil principy hry, interakci se soutěžícím nebo jaké informace zná soutěžící předem a v rámci hry.

8. Žalobci uvedli, že u soutěže Pegasus je k dispozici náhled na celý možný průběh hry v dovednostní části Tetrix. Poukázali na skutečnost, že v soutěži nefunguje generátor náhody a všechna kola jsou pevně definována předem. Soutěžící má při vstupu do hry v dovednostní části Tetrix k dispozici aktuální náhled na celý průběh soutěže a počet kol předem. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu vybere a odehraje. Po odehrání hry Tetrix se soutěžící rozhodne, kterou vizualizaci zvolí, a případně může soutěž opustit bez ztráty finanční částky. Žalobci rovněž odkázali na rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Plzeňský kraj, č. j. 100767-12/2019-600000-12, protokol o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina, č. j. 110924-10/2019-630000-61 a znalecký posudek vypracovaný Ústavem soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žiline, č. 06/2019/ČR.
9. Soutěžící tedy ví přesně například dvacet kol předem v jednotlivých vizualizacích, aniž by ztratil jedinou korunu, ve kterých kolech získá body do vědomostní části soutěže Pegasus, ve kterém kole získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole, jakou částku přesně získá v Tetrix odměnách, jaký bude stav jeho kreditu a jakou částku bude mít v Pegasus bance. Žádné kolo soutěže Pegasus není proherní, protože soutěžící získá v každém kole buď odměnu Tetrix nebo odměnu do Pegasus banky, a to vždy minimálně ve výši dvojnásobku vkladu do daného kola. Žalobci proto konstatují, že zcela chybí náhoda rozhodující o výhře nebo o prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách. Ve hře Tetrix nedochází k žádnému vkladu a náhled na celý průběh soutěže nic soutěžícího nestojí.
10. Žalobci považují za nelogický závěr žalovaného, dle něhož je rozhodující, že je možné hrát soutěž Pegasus i náhodným způsobem. Bez náhledu Tetrix se má soutěž stát hazardní válcovou hrou, v níž o výhře rozhodují symboly na válcích. Žalobci namítli, že není podstatné, co soutěžící bude či nebude chtít zkoumat v rámci soutěže, ale to, zda soutěž umožňuje nebo neumožňuje hru bez náhody a neznámých skutečností.
11. Soutěž Pegasus postrádá základní princip hazardu a nemá jak přidělit hráči výsledek hry, protože bez rozhodnutí hráče k žádnému výsledku v soutěži nedojde. Pokud hráč provede v průběhu hry správná rozhodnutí, nemá jej hra jak připravit o maximální možný zisk. Žalobci namítli, že problém nelze spatřovat v soutěži Pegasus, ale v hráčském přístupu příslušníků žalovaného a z toho plynoucí argumentace. V soutěži Pegasus je možné hrát také hru Tetrix, která se hraje naprosto bez vkladu či sázky. Po odehrání hry Tetrix může soutěžící hru ukončit s výběrem celého vkladu, aniž by provedl finanční vklad do kteréhokoli kola vizualizace. V části vizualizace nikdy nenastane nižší výsledek, než byl vklad. Každý soutěžící může v každé soutěži získat celou hodnotu vědomostní soutěže a nikdy o ni nemůže být připraven zásahem software nebo jinou vnější okolností. Soutěžící se může připravit o zisk plné hodnoty jedině tak,

že některou soutěžní otázku nezodpoví správně, případně se sám rozhodne přijmout výhru nižší, než je plná hodnota vědomostní soutěže. Soutěžní otázky přitom nemohou být z pohledu hráče považovány za prvek náhody, protože správné zodpovězení otázky nebo splnění úkolu je zcela v dispozici soutěžícího. Žalobce k této skutečnosti odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016, dle kterého nelze považovat za náhodu to, co je sázející schopen ovlivnit svými znalostmi nebo dovednostmi. Stejně tak je výhra nebo prohra v soutěži Pegasus jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího.

12. Žalobci se zároveň vyjádřili k časovému limitu pro odpověď na soutěžní otázky, který činí deset sekund. Žalobci vyjádřili nesouhlas se závěry Nejvyššího správního soudu, který v jednom ze svých rozsudků uvedl, že kombinace náročnosti otázek, výběru z deseti odpovědí a časového limitu deset vteřin svědčí o převážně tipovacím charakteru této části soutěže. Žalobci namítli, že delší časový úsek by soutěžícímu umožnil vyhledat odpověď například přes mobilní telefon na internetu za pomoci hlasového vyhledávání. K žalobě přiložili znalecký posudek znalce V. Č., oboru elektronika, specializace mobilní telefony (č. 161/2020), z něhož plyne, že s pomocí mobilního telefonu je možné získat správnou odpověď na soutěžní otázku do deseti sekund. Žalobci se domnívají, že za této situace není problém pro soutěžícího skutečně správně odpovědět na základě jeho znalostí a nikoliv odpovědět náhodně.
13. Žalobci uzavřeli, že kontrolní zjištění a závěry žalovaného o přítomnosti náhody v soutěži jsou nesprávné a žalovaný nezjistil a nedoložil žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu podložily důvodné podezření ve smyslu zákona o hazardních hrách.
14. V další části žaloby žalobci rozporují posouzení soutěže Pegasus jako technické hry. Domnívají se, že nemůže obstát závěr žalovaného, že soutěž Pegasus je technickou (válcovou) hrou, protože na tomto principu není postavena. V případě technické hry rozhoduje generátor náhody o tom, zda konkrétní hráč vyhraje nebo prohraje a nikdo do tohoto procesu nemůže zasáhnout. V soutěži Pegasus však software nic negeneruje, nýbrž pouze zobrazuje předem známé hodnoty a není v ní tedy přítomen princip hazardní hry. Generátor náhody není přítomný ve vizualizaci, protože se zde nerozhoduje o výhře nebo o prohře, ale o minimálním zhodnocení vkladu ve výši 200 %. Ke generování výsledku ze strany software nedochází ani u Pegasus banky, hráč má možnost vždy získat její celou výši a o výhru se může připravit pouze svou špatnou odpovědí.
15. Žalobci by tudíž nemohli získat licenci k provozování hazardní hry podle zákona o hazardních hrách, protože hra Pegasus není svou povahou hazardní hrou. Pouze hráč určuje výsledek hry, zná výsledek předem a neexistuje proces, který by reguloval výplatní poměr. Z těchto důvodů dle žalobců nejsou splněny podmínky podle § 7 odst. 2 písm. i), j) a § 51 zákona o hazardních hrách, a proto nelze získat licenci k provozování hazardní hry.
16. Žalobci také namítli, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a chybí v něm důvody rozhodnutí. Zejména skutkový stav a zjištění žalovaného jsou v zásadním rozporu s právním hodnocením.
17. Žalobci navrhli, aby krajský soud napadené rozhodnutí společně s opatřením o zadržení věci zrušil a uložil žalovanému povinnost uhradit náklady soudního řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě proti napadenému rozhodnutí sdělil, že mu žalobce a) předložil smlouvu o podnájmu prostor sloužících k podnikání (VDS/2019/00248), upozornění žalobce b) personálu ohledně postupu v případě kontroly. Žalobce a) poté předložil dohodu o provedení práce uzavřené mezi žalobcem b) jako zaměstnavatelem a žalobcem a), paní M. S. a paní R. C.. Ve smlouvě o podnájmu prostor se uvádí, že žalobce a) poskytl žalobci b) k dočasnému užívání část prostor sloužících k podnikání nacházejících se v kontrolované provozovně. Nájemné činí 35 % z celkového výnosu internetových zařízení. Dále je ve smlouvě specifikováno, že součástí podnájemného jsou paušální platby za internetové připojení, elektrické energie, elektroměr, osvětlení, vodné a stočné, provoz topení a ohřev užitkové vody, úklid společně užívaných prostor a odvoz odpadu. Žalobci b) patří podle smlouvy veškeré tržby z internetových zařízení od okamžiku jejich vzniku.
19. Žalovaný odkázal na právní úpravu v § 5 zákona o hazardních hrách, dle kterého se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry. Žalovaný rovněž citoval z důvodové zprávy k danému ustanovení. Z této úpravy dle žalovaného plyne, že pojem „provozování hazardní hry“ je poměrně široký a jeho účelem je podřídit zákonné úpravě i osoby, které se fakticky podílejí na provozu hazardních her, i pokud by nenaplňovaly znaky provozovatele ve formálním smyslu.
20. Žalovaný zjistil, že žalobce a) provozuje hostinskou činnost a v jeho provozovně jsou umístěna herní zařízení Pegasus, která obsluhoval on a jeho zaměstnanci, a to včetně výplaty výher hráčům. Zaměstnanci přitom měli současně uzavřenou dohodu o provedení práce s žalobcem b). Žalovaný se domnívá, že primárním účelem těchto dohod bylo zastřít skutečný skutkový stav a navodit dojem, že faktickým provozovatelem herních zařízení je žalobce b). Současně však uvedl, že i pokud by tomu tak nebylo, přesto by žalobce naplňoval znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce a) umožnil umístit herní zařízení do své provozovny, zajišťoval jejich připojení k internetu a elektrické síti, zabezpečoval úklid prostor, se svými zaměstnanci zajišťovali obsluhu zařízení a vypláceli výhry. Je proto zjevné, že bez součinnosti žalobce a) by provoz zadržených zařízení v provozovně nebyl vůbec možný, přičemž žalobce byl na pokračování činnosti finančně zainteresovaný, protože výše příjmů z pronájmu byla závislá na výši zisku z provozovaných zařízení.
21. K námitce nesprávného označení žalobce a) za kontrolovanou osobu tedy žalovaný uzavřel, že nepochybil, jestliže jej označil při kontrole provozovny za kontrolovanou osobu. Poukázal také na skutečnost, že žalobce a) je jedinou osobou, která má v místě kontroly řádně evidovanou provozovnu. Naproti tomu žalobce b) nemá v živnostenském rejstříku nahlášenou žádnou provozovnu. K provozování herních zařízení proto docházelo výlučně v provozovně žalobce a). Daný závěr přitom plyne i z žalobcem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38, protože na provozování se aktivně podílí subjekty, které mají přímý politický zájem na provozování a aktivně pro něj vytváří podmínky.

22. Žalovaný poukázal na obecné vymezení kontrolované osoby podle § 1 odst. 1 kontrolního řádu, dle něhož je kontrolovanou osobou *orgán moci výkonné, orgán územních samosprávných celků, jiný orgán, právnická a fyzická osoba, jejíž činnost kontroluje kontrolní orgán*.
23. Tentýž zákon poté stanoví v § 2, že *kontrolní orgán při kontrole zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů*. Žalovaný uvedl, že mu v souladu s uvedenými ustanoveními nic nebrání, aby označil žalobce a) za kontrolovanou osobu, protože je podnikající fyzickou osobou, vykonává činnost, kterou je žalovaný oprávněn kontrolovat, a tato činnost naplňuje definici pojmu provozování hazardní hry podle § 5 zákona o hazardních hrách.
24. Následně se žalovaný vyjádřil k námitce, že žalovaný nemohl mít dostatečné důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že existence důvodného podezření je v protokolu o kontrole řádně zdokumentována. Podotkl také, že principy hry nelze v průběhu kontroly do detailů ověřovat a odkázal na podporu svého tvrzení na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019 - 52. Vyřešení sporné otázky, zda zadržené zařízení skutečně vyžaduje povolení, je právní otázkou, která je předmětem navazujícího správního řízení na základě podezření ze spáchání přestupku.
25. Žalovaný uvedl, že princip hry zadržených zařízení je založený na kombinaci prvku náhody a prvku dovedností či znalostí. Hru je třeba hodnotit jako celek, nikoliv pouze jako dílčí izolované procesy. K tomu citoval z důvodové zprávy k zákonu o hazardních hrách. Podle herních pravidel má hráč možnost dopředu nahlédnout na následující průběh hry, avšak pouze po účasti na hře Tetrix. Účast na této hře nicméně není podmínkou hry. Žalovaný dále poznamenal, že hra Tetrix je pro zkušeného hráče velmi neatraktivní a zdoluhavá a hráči mohou hrát válcovou hru, aniž by se zúčastnili hry Tetrix bez jakýchkoliv omezení. V takovém případě hráč vstupuje do hry bez informací o četnosti a výši odměn, které jsou poté stanoveny z pohledu hráče zcela náhodně. Hra probíhá stejně jako na „klasickém“ hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což zakládá důvodné podezření, že o výhře rozhoduje alespoň zčásti náhoda. Žalovaný považuje za absurdní, že pouhá teoretická možnost několikahodinového ověření průběhu hry před jejím započítím by hru vyloučila z režimu zákona o hazardních hrách. Ke stejnému závěru dospěl i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019 - 52, který potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019 - 63. Žalovaný uzavřel, že postupoval na základě a v mezích § 121 zákona o hazardních hrách.
26. Ke srovnání herních zařízení s televizní hrou AZ kvíz žalovaný konstatoval, že žalobci uvádějí nepravdivé a nepodložené údaje, zejména že účast ve hře AZ kvíz předpokládá „zaplacení určité částky, bez níž by se hráč nemohl hry účastnit“. Účast v této hře není dle žalovaného podmíněna zaplacením jakékoliv částky a neplatí to ani z pravidel soutěže. Soutěžící se hry účastní zdarma a v případě chybné odpovědi nic neprohrává. V případě chybné odpovědi v soutěži Pegasus však hráč o vsazené peníze přijde. Srovnání je dle žalovaného irelevantní, bez materiální souvislosti s předmětnou věcí.
27. Poté se žalovaný vyjádřil k námitce nemožnosti posouzení herních zařízení Pegasus jako technické hry. Poukázal předně na definici technické hry v § 42 odst. 1 zákona o

hazardních hrách, podle níž je technická hra *hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím*. Technickou hrou se rozumí zejména *válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky*. Žalovaný citoval také z důvodové zprávy k příslušnému ustanovení zákona o hazardních hrách:

„[t]ato definice zahrnuje veškeré typy hazardních her, které jsou provozovány prostřednictvím jakéhokoli technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím, čímž dochází k nahrazení dosavadních problémových ustanovení § 2 a § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb. Jedná se o zcela novou kategorii povoloovaných hazardních her, která je postavena na principu technické neutrality, tj. zákon nerozlišuje druh či uspořádání použitého technického zařízení. Tato kategorie je všeobecná a je vytvořena pro futuro s ohledem na neustálý technologický a informační vývoj.“

28. Žalovaný má za to, že dané herní zařízení naplňuje definici hazardní hry obsaženou v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nesouhlasí s tvrzením žalobců, že každá hra v rámci vizualizace nabízí zhodnocení o 200 %, čímž není splněna podmínka nenávratnosti sázky. Poměrná část zhodnoceného vkladu je přenesena do Pegasus banky, ze které ovšem peníze vybrat nelze. Pokud se hráč rozhodne ukončit hru předčasně, je hráči vyplacena pouze částka z vkladového účtu a „navýšené“ peníze je nutné odehrát v rámci soutěže Pegasus. Návratnost sázky proto dle žalovaného není zaručena a herní zařízení naplňuje definici technické hry, protože soutěž je provozována prostřednictvím technického zařízení a ovládá ji soutěžíci.
29. Žalovaný nesouhlasí s důvody, které uvedli žalobci, a dle kterých herní zařízení nesplňují podmínky pro provozování hazardní hry a případné udělení licence. Dle žalovaného tato skutečnost neznamena, že se nejedná o technickou či hazardní hru. Pokud bude zjištěno, že se jedná o hazardní hru dle zákona o hazardních hrách, bude třeba posoudit na základě nesplnění vymezených podmínek otázku legality herních zařízení.
30. Posouzení herních zařízení Pegasus jako technické hry je však dle žalovaného v projednávané věci irrelevantní. Zákonným požadavkem pro zadržení věci není posouzení, zda se jedná o zařízení technické hry, ale důvodnost podezření, že věc byla užita k porušování zákona. Posoudit, zda se jedná o technickou hru či nikoliv, je však třeba až v navazujícím správním řízení o podezření ze spáchání přestupku.
31. K námitce, dle které byl žalovaný povinen umožnit žalobci b) účastnit se kontroly, žalovaný uvedl, že kontrolovanou osobou je v projednávané věci žalobce a) a za této situace mu toto právo nesvědčí. Pokud by žalovaný připustil opačný výklad, přesto by se nemohl ztotožnit s žalobci učiněným výkladem § 9 písm. e) kontrolního řádu. Příslušníci žalovaného zahájili kontrolu podle § 5 odst. 2 písm. c) kontrolního řádu, při níž provedli kontrolní nákup. Z podstaty věci tedy žalovaný nemohl oznámit kontrolu dříve, aniž by ohrozil její účel. Žalobce b) nebyl přítomen na místě kontroly, po jejím provedení mu však bylo zasláno *oznámení dozorované osobě spolu s úředním záznamem o zadržení věci a úředním záznamem o odnětí věci*. Za předpokladu, že by žalobce b) byl kontrolovanou osobou, by žalovaný přesto dodržel zákoný postup stanovený v § 5 odst. 3 kontrolního řádu, protože by informoval kontrolovanou osobu dodatečně prostřednictvím oznámení. Žalovaný současně doplnil, že žalobce b) věděl o zahájení kontroly již v jejím průběhu, jelikož jej dle podaného vysvětlení kontaktoval žalobce a).
32. Žalovaný navrhl, aby krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

33. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobci i žalovaný udělili k takovému projednání věci souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
34. Jádrem sporu je v této věci otázka, zda byly splněny podmínky k tomu, aby pracovníci žalovaného postupovali při kontrole v provozovně žalobce a) podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. zda bylo dáno důvodné podezření, že herní zařízení Pegasus představuje hazardní hru ve smyslu uvedeného zákona.
35. Žalobce a) k tomu současně namítl, že jej žalovaný neměl označit za osobu kontrolovanou, ale pouze za osobu povinnou, protože aktivně nezajišťuje podmínky pro provozování soutěží. Provoz zajišťuje žalobce b) na základě dohod o provedení práce a smlouvy o podnájmu.
36. Krajský soud této námitce nepřisvědčil. Zákon o hazardních hrách výslovně nestanoví, koho lze považovat za kontrolovanou osobu. Nejvyšší správní soud proto odkázal ve vztahu k této problematice ve svém rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 - 38, na úpravu výkonu kontroly orgány moci výkonné obsaženou v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), a uvedl, že tento zákon „[...] rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela.“ Povinnou osobou může být dle citovaného rozsudku například osoba, která pouze umožnila provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry tím, že poskytla část stavby k umístění věci.
37. Dozorovanou (kontrolovanou) osobou je poté dle citovaného rozsudku „[...] ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného [...]“.
38. Rozlišování mezi postavením osoby povinné a osoby kontrolované je podstatné z hlediska odlišných práv a povinností, které těmto osobám ze zákona náleží. Pouze osoba dozorovaná tak může například podat písemné námitky proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 5 zákona o hazardních hrách. Současně však není nezbytná její přítomnost při kontrole v době zadržení věci, jak plyne z výslovného znění poslední věty § 121 odst. 1 téhož zákona, a postačí tedy přítomnost osoby, která má věc v době zadržení u sebe.
39. Provozováním hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách je „[...] vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.“
40. Krajský soud se ztotožnil s postupem žalovaného, který v projednávané věci jednal s žalobcem a) jako s osobou kontrolovanou. Žalobce a) totiž naplnil definici provozování

hazardní hry podle § 5 zákona o hazardních hrách, protože umožnil umístění herních zařízení ve své provozovně, prováděl činnosti zajišťující provoz zadržených zařízení, uváděl je do chodu či vyplácel výhry. Tyto skutečnosti žalobce sdělil v rámci podání vysvětlení dne 24. 8. 2020 v 20:33 hodin (viz Záznam o podaném vysvětlení, č. j. 76582-3/2020-550000-61). Dále lze poukázat na skutečnost, že výše podnájemného činí 35 % z celkového výnosu herních zařízení, tedy žalobce a) je přímo finančně závislý na jejich provozu. Je tedy zřejmé, že žalobce a) se fakticky podílel na vykonávání činnosti ve smyslu výše citované definice v § 5 zákona o hazardních hrách. Tento závěr tak nemohou zvrátit ani předložené dokumenty v podobě smlouvy o podnájmu a dohod o provedení práce, protože neodráží skutečný stav, jak jej zjistil žalovaný při výkonu kontroly.

41. V přímé souvislosti s touto námitkou je i další z žalobních námitek žalobce b), dle níž bylo povinností příslušníků žalovaného umožnit kontrolovaným osobám účastnit se kontroly dle § 9 písm. e) kontrolního řádu. To se však nestalo, protože příslušníci žalovaného se nepokusili zkontaktovat žalobce b) za tímto účelem, čímž měli porušit uvedené ustanovení kontrolního řádu.
42. Kontrolní řád stanoví v § 9 písm. e), že kontrolující je povinen mimo jiné *umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly*.
43. Žalovaný shledal, že žalobci b) nenáleží postavení kontrolované osoby, kterou je v projednávané věci žalobce a), přičemž tento závěr výše potvrdil i krajský soud. Žalobci b) proto vůbec nenáleželo právo odpovídající povinnosti kontrolující osoby dle citovaného ustanovení kontrolního řádu. Nicméně i za situace, v níž by žalobce b) byl osobou kontrolovanou, by nebylo možné považovat postup žalovaného při výkonu kontroly za nezákonný. Krajský soud ověřil ze správního spisu, že žalovaný informoval žalobce b) o zahájení kontroly a o zadržení herních zařízení dodatečně, plně v souladu s § 5 odst. 3 kontrolního řádu, přestože nebyl v postavení kontrolované osoby. Učinil tak prostřednictvím *oznámení dozorované osobě* ze dne 26. 8. 2020, č. j. 76582-11/2020-550000-61. Žalovaný tedy naopak přiznal žalobci b) více práv, než mu v daném procesním postavení náleželo. Tato námitka proto rovněž není důvodná.
44. Žalobci dále uplatnili rozsáhlou žalobní argumentaci, podle níž žalovaný nemohl mít dostatečné důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách pro zadržení zařízení se soutěží Pegasus. Informace, které má dlouhodobě k dispozici, důvodnost podezření údajně vyvracejí či zeslabují natolik, že se na něj žalovaný již nemůže v případě soutěží Pegasus dovolávat. Soutěž Pegasus nelze dle žalobce zařadit pod pojem tzv. kvízomatů dle zákona o hazardních hrách, neboť jde o zcela novou soutěž, v níž absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře či o prohře. Napadené rozhodnutí je dle žalobců vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a chybí v něm důvody rozhodnutí.
45. Krajský soud na úvod konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí vadami v podobě vnitřní rozpornosti a nepřezkoumatelnosti z důvodu absence důvodů rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo

nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24, a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63).

46. Současně však nedostatečné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není důvodem pro jeho zrušení, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014 - 48). Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, z jakých podkladů žalovaný vycházel a jaké skutkové okolnosti jej vedly k vyslovení právních závěrů a k vydání rozhodnutí. K tomu krajský soud odkazuje na vlastní posouzení žalobních námitek v odůvodnění rozsudku, při němž vycházel ze zjištěného skutkového stavu a shromážděných podkladů. Tato část námitek tedy není důvodná.
47. Krajský soud posoudil v následující části odůvodnění, zda žalovaný naplnil podmínky pro zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, zejména zda zde bylo dáno důvodné podezření, že žalobce provozuje hazardní hru bez povolení ve smyslu § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona.
48. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je dozorující orgán „*povinen zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Dozorující orgán ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství.*“
49. Příslušníci žalovaného na základě kontroly v provozovně žalobce a) shledali, že existuje důvodné podezření, že žalobce jako kontrolovaná osoba porušuje § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, dle něhož se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Zákon o hazardních hrách obsahuje definici hazardní hry v § 3 odst. 1, podle kterého se hazardní hrou rozumí „*hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*“
50. Podle důvodové zprávy k zákonu nemusí být náhoda „*v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.*“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4).

51. Krajský soud předně podotýká, že pro případ zadržení věci ve smyslu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách není třeba postavit najisto, že kontrolovaná osoba skutečně provozuje hazardní hru, ale stačí k tomu „pouhé“ důvodné podezření. Je proto třeba odmítnout jako neopodstatněné ty požadavky žalobců, podle kterých by měl žalovaný mít důvodné podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněné, zjištěné na základě konkrétních skutečností či musí být schopný vysvětlit, v čem spočívá náhoda v soutěži (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2021, č. j. 2 As 266/2020 - 52).
52. Žalovaný by měl disponovat dostatečně konkrétními informacemi až v okamžiku, kdy hodlá zahájit správní řízení ve věci spáchání přestupku. Zda bude důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách potvrzeno či vyvráceno, je tedy věcí případného navazujícího správního řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 - 55).
53. Krajský soud konstatuje, že lze považovat podezření žalovaného o možném porušování zákona o hazardních hrách za důvodné, protože z pokladů, které jsou součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, jakým způsobem příslušníci žalovaného získali podezření, že žalobce a) provozuje hazardní hru bez povolení [§ 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách]. Popsaná zjištění jsou zároveň dostatečně relevantní pro vznik důvodného podezření o provozu herních zařízení v rozporu se zákonem o hazardních hrách. Žalobce a) současně nepředložil žádné povolení k provozování hazardní hry.
54. Jde zejména o dokumentaci průběhu kontroly uskutečněné dne 24. 8. 2020 v provozovně v podobě fotografií a videozáznamů jednotlivých kontrolních nákupů, tj. kontrolních her provedených na zařízeních Pegasus. Žalovaný zaznamenal průběh těchto kontrolních her v protokolu o kontrole, v němž zejména detailně popsal, jaké konkrétní kroky hlídka v rámci hry učinila. Poukázal zejména na skutečnost, že časová dotace na složení linie ve hře Tetrix (za účelem získání náhledu na jedno kolo napřed) je účelově hráčsky nepříznivá a hráč je tak motivován k opuštění hry Tetrix volbou „odejít“. Při volbě této možnosti se již zobrazí vizualizace válcové hry. Před prvním otočením válců zobrazoval displej hry kredit 200. Po prvním zvolení výše sázky 5 Kč a otočení válců se kredit snížil na 195 a hráč tak prohrál 5 Kč bez jakéhokoliv znalostního či dovednostního prvku. Současně se však přičetl kredit 10 do Pegasus banky. Hlídka dále pokračovala stejným způsobem a při devatenáctém otočení válců se postavení symbolů na válcích shodovalo s výherní kombinací. Kredit byl v té chvíli 105 a výherní kombinací se zvýšil o 25 Kč na 130. Hlídka dále sázela 5 Kč na jedno otočení válců, až se dostala na kredit 100, který si nechala vyplatit. Žalobce a), kterého hlídka oslovila pro účely vyplacení, ji informoval, že v Pegasus bance je kredit 250 a navolil hru, v níž mohla hlídka hrát vědomostní část hry. Hlídce následně vyplatil kredit ve výši 100 Kč, žalovaný však uzavřel, že kredit v Pegasus bance nepředstavuje finanční prostředky, které si hráč může nechat vyplatit. Žalovanému na základě těchto kontrolních zjištění vzniklo důvodné podezření, že žalobce porušuje povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, tedy že provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení.
55. Krajský soud se neztotožnil ani s touto částí žalobní námitky, dle které v soutěži Pegasus absentuje prvek náhody či neznámé okolnosti ve smyslu zákona o hazardních hrách a nelze ji tak podřadit pod režim tohoto zákona. Jak nicméně soud poznamenal již výše, předmětem soudního přezkumu v projednávané věci není přítomnost či nepřítomnost prvku náhody v zařízeních se soutěží Pegasus, ale zejména to, zda existovalo důvodné

podezření opravňující žalovaného k zadržení herních zařízení. Pakliže ale žalobci v tomto řízení namítli, že prvek náhody v soutěži Pegasus absentuje, krajský soud s ním nesouhlasí a poukazuje na rozsudky správních soudů, které se povahou zařízení s označením Pegasus (tedy i přítomností prvku náhody) již zabývaly. Lze uvést například rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019 - 52, ve kterém se soud vyjádřil k prvku náhody v předmětném herním zařízení, a který potvrdil již i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019 - 63. Zdejší soud tento závěr cituje, aby nevznikly nedůvodné pochyby o kontextu toho kterého výroku:

„[Ž]alobci lze částečně přisvědčit v tom, že tvrzení, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, neodpovídá skutkovým zjištěním, jak vyplývají z protokolu o kontrole. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odebrat potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetris, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válce“), se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavec 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).

56. Tento závěr poté potvrdil Nejvyšší správní soud i ve svém nedávném rozsudku ze dne 28. 6. 2021, č. j. 2 As 266/2020 - 52, a to právě s odkazem na citovaný rozsudek. Pokud jde o skutečnost, že tzv. nenáhodný prvek soutěže lze přeskočit z vlastního rozhodnutí účastníka hry, ověřil ji i zdejší soud v aktuálním řízení z videozáznamů zachycujících kontrolní nákup na zadržených herních zařízeních Pegasus.
57. Nadto je možné uvést, že správní soudy se již věnovaly i přezkumu rozhodnutí celních orgánů, v nichž příslušné správní orgány shledaly provozovatele herních zařízení Pegasus vinnými z přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách (provoz hazardní hry v rozporu s § 7 odst. 2 téhož zákona), což učinily ve zmíněném navazujícím správním řízení, ve kterém se přítomnost prvku náhody hodnotí podrobněji. Například Krajský soud v Plzni posuzoval v plném rozsahu v rozsudku ze dne 26. 3. 2021,

č. j. 77 A 103/2020 - 175, zda herní zařízení Pegasus splňuje definici hazardní hry v zákoně o hazardních hrách, tedy zda spadá pod regulaci tohoto zákona, a to za účelem zjištění odpovědnosti provozovatele zařízení na výše uvedený přestupek. Zdejší soud odkazuje zejména na tento závěr (body 37 a 40 citovaného rozsudku):

„Hru Pegasus je tedy třeba posuzovat komplexně. Z takového posouzení jednoznačně vyplývá, že splněn je v projednávané věci i druhý zákonný znak hazardní hry, tj. že se návratnost této částky nezaručuje. Ani v tomto případě není účelné pomyslně rozdělovat celou hru Pegasus do jejích jednotlivých fází, tj. Tetrix, Vizualizace, Pegasus banka a tvrdit, že ve fázi Tetrix nedochází k finančním pohybům, ve fázi Vizualizace dochází dokonce ke zvýšení vkladu a následná část Pegasus banka je vlastně vědomostní soutěží, takže už je jen na samotném hráči, zda výhru získá nebo ne. Takový výklad je veden čistě účelovou snahou obejít regulaci ZHH. Podstatné totiž je, že hráč před započítím hry musí do zařízení Pegasus vložit sázku, jejíž vrácení postupem hry nemá zaručeno.“

„[...] sama hra Tetrix má sloužit přinejlepším jako zástěrka v podobě vytvoření zdánlivé možnosti hrát Pegasus jakoby bez přítomnosti náhody, ale s tím, že využití této možnosti je v zamýšleném, běžném provozu zcela nepravděpodobné a fakticky nerealizovatelné.“

58. Uvedené závěry správních soudů lze bez výjimky aplikovat na zadržená herní zařízení a krajský soud současně neshledal v projednávané věci žádný důvod pro postup, kterým by se od těchto závěrů jakkoliv odchýlil.
59. Za této situace nemůže soud přisvědčit ani žalobní námitce, dle níž herní zařízení Pegasus není technickou hrou dle § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Krajský soud vyložil, že žalovaný zadržel a odňal věci na základě důvodného podezření, které dostatečným způsobem doložil, a z něhož lze usuzovat na přítomnost prvku náhody v předmětných herních zařízeních. Nemůže proto logicky vyhovět námitce, že pokud by herní zařízení Pegasus nenaplněovalo definici technické hry, nebylo by možné žádat o povolení k provozování hazardní hry, z čehož má plynout, že tato zařízení nemohou spadat pod regulaci zákonem o hazardních hrách.
60. Pakliže soud jednoznačně dovodil, že zařízení splňuje definiční znaky hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, nelze již z logických důvodů učinit závěr, že se na herní zařízení Pegasus nemůže vztahovat režim tohoto zákona. To platí zejména za situace, kdy technická hra je pouze jedním z druhů hazardních her, jak plyne z § 3 odst. 2 zákona o hazardních hrách. K tomu však soud současně poznamenává, že posouzení, zda herní zařízení Pegasus jsou technickou hrou nebo ne, není předmětem správního řízení o zadržení věci dle § 121 zákona o hazardních hrách, a není proto rozhodné ani pro posouzení, zda žalovaný postupoval v souladu uvedeným ustanovením tohoto zákona.
61. Žalobce navrhl provedení důkazů za účelem prokázání svých závěrů ohledně absence prvku náhody v soutěži Pegasus. Krajský soud neposoudil jejich provedení jako nezbytné pro účely projednávané věci, protože veškeré skutkové okolnosti zjistil z obsahu správního spisu. Ve světle výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu se krajský soud domnívá, že jejich provedení by bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie, protože navržené důkazy by nemohly poskytnout nová zjištění, která by v řízení o přezkumu rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci vyvrátily důvodné podezření žalovaného, resp. protože navržené důkazy postrádají relevanci ve vztahu k povaze předmětných herních zařízení (zde lze uvést například srovnání s pořadem AZ kvíz).

V. Závěr a náklady řízení

62. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
63. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. října 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu